

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt.

Megjelenik e lap hetenkint
vasárnap, egy iven.

E lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez, a pénzküldemények
a kiadó-hivatalhoz külden-
dők.

Szentési Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Hirdetési árak:

A három hasábra terjedő
petitorsórt egyszerű hirdetés
nél 18 kr., a két hasábosért
12 kr., az egy hasábosért
6 kr. számítottatik.
A „Nyílt-tér”-ben a három
hasábos petitorsórtatásdíja
15 kr. o. é.
Bélyegdíj minden egyes be-
íratásánál 30 kr.

Bérmentellen levelek nem
fogadtatnak el.

Szentés, 1876. december 14.

A fölállítandó távirddáról akarunk szólni. — Mindig az volt a szerencsétlenségünk, hogy a jó eszmék ólom szárnyakon jutottak el közönségünk legnagyobb részéhez; vagy, ha egyszer eljutottak, a helyett, mint rendesen történni szokott, az ujság ingerénél fogva is benyomással lettek volna ránk, ellenkezőleg idegenkedést hi-degséget szültek.

Mi magyarok a szélsőségeket szeretjük; van egy átkos hibánk: nem hinni addig, míg közvetlen tapasztalásból meg nem győződünk, vajjon üdvös-e, káros-e a netaláni új intézmény? — És ismét más oldalról sok újat fogadunk el, minden meggondolás nélkül.

Ne értsen félre senki. Szükséges az elővigyázat, szükséges a körülményekkel számot vetni minden helyesen gondolkozó embernek. De, kérdem: megállhat-e ez okoskodás akkor, midőn egy nálunk ugyan egészen új, de másutt már kézzel foghatólag helyesnek bizonyult intézményről van szó? Nem nevetséges-e az ellen érvelni, melyet mások számokkal, tehát tényekkel bizonyítanak? Nem saját rövidlátásunkat áculjuk-e el az által, ha valamely új eszme keresztülvitelébe bele nem bocsájtjuk azért, mert közvetlenül meggyőződést nem merítettünk maga a lényeg és módozatainak helyessége felől? Avagy ilyen eszme járás mellett létesíthetnénk-e valami újat, elérhetnénk-e egy távoli, de üdvös célt?

Tagadom; s az ily eszmejárás ellen hadat üzenek, miut hadat üzen az a jozan haladásnak.

Az ilyen eszmejárás mellett sokszor helyes, de legtöbbször elévült, megpenészedett ususokkal barricadirozzuk el magunkat.

Ilyen gondolkozásmód mellett maradunk folyton konservativek; haladunk rák módjára hátra felé. Hogy mindaz, mi új, okvetlen helyes is, az más kérdés. Miután sokszor csalódunk, tehát ovatosak ne legyünk, ez megint gyámoltalanság volna. Hanem oly kérdések megvitatásánál, oly intézmény megvalósításánál, mely egyedül csak ránk nézve új, mások már rég élvezik az általa egyesekre háramló hasznot; — mondom, ily esetekben az elővigyázat nevetéses leplébe burkolózni, egy kicsit több a korlátolt fölforgásnál.

De hevünk túl ragadt. Tul ragadt, mert annyit beszélünk már, annyit irtunk már e tárgyban, hogy végre is az unalmasok sokaságához kell tartoznunk.

A múlt nov. hó 23-iki k. gy. végzéshez biven a távirdda ügyben kiküldött bizottság meghívta a temesvári távirdda-igazgatóságot, s a szomszéd érdekelt városokat fölhívta, hogy megbizottakat küldjenek. Az így megalakult bizottság f. hó 12-én tartá ülését.

Az ülés megnyitása után fölolvastattott a földm. és keresk. ügyi miniszteriumnak a temesvári kir. távirdda igazgatósághoz intézett levele, melyben jelezve van, hogy a szóban forgó távirdda vonal fölállításához kívántató minden anyagot és egyéb felszerelési költséget az érdekelt községek viseljék; az államkincstárt csakis a Hmvásárhelytől Szegedig, vagy Szegedtől Félegy-

házáig kívántató sodronyok és hivatali helyiségek berendezésének költségei terhelendik.

A temesvári távirdda igazgatóság küldött egy részletes, s minden tekintetben kimerítő kimutatást terjeszt elő ugy a Hmvásárhelytől Szentésig, mint Félegyházától Szarvasig húzandó vonalra illetőleg. A kimutatás főbb tételeiben következő:

A Félegyházától Szarvasig 88 km. hoszban elnyúló távirdda vonalhoz szükséges 2200 db. keményfa oszlop, dbkint 2 frtjával számítva 4400 frt; 13640 kr. 5 milliméteres vassodrony 2455 frt; 2000 db. kettős porcellán szigetelő 700 frt; 1900 db. csavarhajtós tartó vas 665 frt; oszlopok fölállítására 700 frt; sodrony kihuzás 240 frt; oszlopok szétfuvarozása 1300 frt; a tiszai átfeszítés költsége 800 frt. Az egész távirdda vonal költségeinek összege: 12,971 frt 95 kr. Az érdekelt községek által fölajánlatott: és pedig oszlopok árába 4400; frt oszlopok szétfuvarozásáért 1300 frt; oszlopok fölállításáért 700 frt; összesen 6540 frt. Mely összeget az egész vonal fölállításáról szükségeltető 12,971 frtból levonva, marad még a községek által pótlendő 6431 frt.

A Hmvásárhelytől Szentésig húzandó vonal költségei 4003 frtot vesz igénybe. Ama másik vonalhoz szükségeltető költségből is 4000 frt jut egy-egy községre.

Ime, eljutottunk tehát oda, a midőn számokkal beszélhetünk, a midőn positiv eredménnyel állhatunk elő. Reméljük, hisszük, sőt elvárjuk képviselőtestületünk minden egyes tagjától

T Á R C A.

A burokbán születt.

— REGÉNY. —

Irtá: S. F.

(10-ik folytatás.)

Vadászaink egy gyönyörű ligetes helyre értek, hol gyöngyvirág és iboja illata fűszerezte a léget. A báróné egy fatörzshöz támasztá fegyverét, s a zöld, puha pázsitra ült egy bokortövéhez, melynek árnyában széles, zöld sása mellől gyöngyvirág integetett, s apró, kerek levelkék alatt szerényen vonta meg magát, — a kellemes illatával messze csapkodó, — kedves iboja. A báróné, mint egy gondtalan gyermek tépte a kedves virágokból mindkét kezét tele, s épen egy csinos bokrétát készült kötni, midőn néhány lépésre az erdő sűrűjéből egy gyönyörű him szarvas baktatott a ligetre. Az öreg Martin, ki míg urnője a virágokkal mulatott, egy vastag bükkfa derekához támasztá hátát, ledőlni restelvén, így gondolt néhány percre kényelmet szerezni fáradt tagjainak. Az öreg Martin az első pillanatban észre vette a gyönyörű vadat, mely ágas, bugas szarvaival ritka példány volt a maga nemében. — Martin bácsinak csak föl kell emelnie fegyverét, hogy a delutáni fáradalma gazdagon legyen kárpotolva, de meglevén tőle tiltva fegyverét használni; nem mert löni s mozdulni sem mert félvén attól, hogy a vad visza fog fordulni. Ez volt talán életében a legkellemetlenebb pere a vén vadászra; fegyvere csővét keményen szoritá markában, kín- és érdekeltséggel nézte a vad mozgólatait, melyet sehogy nem levén módjában észrevétni urnőjével; mert szólni nem mert, attól tartott hogy a vad figyelmét fölkeltsi vele. Azonban, midőn a szarvas megfordult, hogy vissza lépjen a sűrűbe, már ekkor nem tudott magán uralkodni.

— Kegyelmes asszonyom, mondá halkán, de tit-

relmetlen hangon: mégis csak csufság lesz, egy ilyen fontos alkalmat elmulasztani.

A báróné egy pillanat alatt talpon volt s kezébe kapta fegyverét.

A szarvas a neszre vissza fordult, s szemei az első pillanatban a bárónéra estek, ki gyorsan emelé föl s kapá célba fegyverét. A vad el volt bűvölve, mintha lábai megmerevültek volna, állt mozdulatlanul a vésznek torkában. Martin bácsi remegve várta a durranást. Látva a kényelmes alkalmat, azon gondolat villant meg agyában, hogy ilyen maga szőrű vadász, talán nem részesül Diana e különös kegyében. — Azonban a bárónét a szarvas mozdulatlan, méltóságos alakja, s igézetől — reá meredt szemei zavarba hozák, s ujja tétlenül hevert a fegyver ravaszán, melyet, ha e pillanatban elránt a folmari erdő egyik legszeb vada rogyik lábai elé.

A szarvas most megmozdult, s csak midőn félig már a sűrűbe lépett: sütté rá a szép vadászno fegyverét.

Martin bácsi boszankodva vágta fegyverét a földhöz. — Elment, mondá bajsán egyet tekerintve. Vén vadász vagyok, de soha nem láttam ebből a nemből ilyen szép állatot. Ha esze volna, kinevetne benünket, mondá magáról meglepedkezett türelmetlenséggel a vén vadász.

— Tehát nem vagy megelégedve velem öreg? kérdé mosolygva a báróné.

— Hogyan kegyelmes asszonyom, hiszen valamire való vadász életében soha nem felejtet el egy ilyen alkalmat. — Nem adom a fulmari kastélyért, ha elejti nagyságod ezt a gyönyörű állatot. — Az alatt Martin bácsi oda lépett arra a helyre, hol a vad állott. — Hohó! kiáltá, hiszen ez az állat meg van sebesítve; itt friss vércseppek vannak.

— Tehát mégis találtam, mondá elégedten a báróné.

— S azt hiszem, hogy ez a vad nem is viszi messzire; ha nagyságod ugy akarná én követni ohaj-

tanám. A vércseppek mindenütt biztos nyomon vezetnek — állítá Martin.

— Tehát rajta, mondá a báróné. — És bele mélyedtek az erdő sűrűjébe.

A sebzett vad csepegő vére folytonosan nyomon vezeté vadászainkat, míg végre az erdő északi szélén egy dombnál végképp elvesztették az utat.

— No, tovább nem megyek, mondá Rempartné; szép, piros arcán a fáradalom gyönygyei ragyogtak, ajkán lázosan szedte a balzsamos levegőt; puskáját Martin bácsinak adta át, s azután a domb ölében, egy zöldelő bokor tövéhez ült; finom selyem kendőjével törölgeté verejtékes homlokát.

— Még én nyomozni szeretném ezt a vadat, — mondá az öreg vadász, kéréleg tekintve urnőjére.

— Nem bánom öreg, mondá a báróné: ha teszed is, de tőlem ne kívánd, hogy egy szarvasért végképpen elnyújtem magam. — Nekem ennyi elég lesz mára.

— De nem szeretném nagyságodat egyedül hagyni.

— Hagyd itt puskámat; azután miattam nyugodtan folytathatod a nyomozást. — Különben itt fogok rád várakozni, mondá Remparti báróné.

Martin bácsi a napra tekintett, mely delután öt hat órát mutatott. — Innen egy óra járás a kastély, mondá az öreg, — tehát, ha nagyságod megengedi, egy jó fél órát még áldozhatok a nyomozásra. Vén vadász vagyok, s nem csoda ha itt még sehogy nem bírok megállapodni. — S azután, egy olyan szép vad, milyenről itt szó van, megérdemli, hogy megmozgassam érte csontjaimat.

— Jól van öreg, mosolygott Rempartiné: megengedem, hogy mehatsz, én itt ki fogom pihenni magam, s ha nem győzlek várni, haza fogok sétálni.

Martin bácsi ismerhette már urnője szokását és természetét; mert minden további szabadkozás és aggodalom nélkül, a vad elvesztett nyomaira fordítá figyelmét, s kis idő muiva az erdő mélyébe merült.

(Folyt. köv.)

Mai számunkhoz van mellékelve a „Közvélemény” című politikai napilap előfizetési felhívása.

ugy mint az őszestől, hogy belátva végre e valóban nélkülözhetetlen intézmény üdvös, célszerű voltát, annak idejében, midőn szavazatával az urna elé lép, nem szitkokkal, hanem városunknak, hazánkunk fölvirágoztatását ohajtva, meggyőződés-szerűleg adja szavazatát ez ügyre.

Ne tekintünk pusztán a jelenlegi kiadást; tekintünk azt, hogy fáradozánk. áldozatkészségünk az utódok érdekében is történik, s ha mi magunknak sajnosan esik is a teher, a vigasztaló tudat, hogy utódaink boldogulását mozdítjuk ez által elő, mindenkor elég kárpótlást nyújt a bajok elviselésében. Ne legyünk kicsinyeskedők, ne legyünk rövidlátók, mint nagyon sokszor voltunk már.

Az itt elmondottak után még azon észrevételt tesszük, hogy, miután úgy az egyik, mint a másik vonal fölállítására ugyan oly kiadást igényel: a szomszéd városokat ne hagyjuk cserben, amennyiben az ő kezdeményezésük, támogatásuk is befolyt arra, hogy mi magunknak is távirát létesítsünk. Kovács Pál.

Népevelés.

Föl a zászlót; haladjunk; előre stb. a jelszavunk.

E hangzatos, — vagy sokaknál talán meggyőződésszerű szavakat hallva, s cath. iskoláztatásunk siralmas voltát tapasztalva, határozottam el magamat, hogy az alább irt sorokat napvilágra bocsássam.

F. évi november 28-án, az iskolaszék határozata folytán, — P. A. küldöttségi tagtársammal együtt a szokásos iskolai látogatásokat teljesítettük.

E látogatásunk alkalmával meggyőződünk, hogy — különösen egyes osztályokban — a kitűzött tantárgyakból korántsem mutattak a növendékek oly haladást, mint ezt az előre haladt idő alatt megvárhatnók; de meg különösen amennyit a már előrehaladt kor okvetlen megkövetelne.

Észrevételünket írásosan és élő szóval is előterjesztettük, nem hallgatván el a módokat sem, mely által több eredményt vélünk felmutathatni. Nev. első és fő ok az érintett panasz megszüntetésére az, ha tanóráink számát szaporítjuk, vagy más szóval, azt a rendkívüli sok szünetet megszüntetjük. Egyik tanító ural is közöltem ily alakban tett észrevételemet. Ő pedig válaszul annyit mondott: hogy az idő rövidsége egyáltalában nem ok arra nézve, hogy a növendékek nem tudnának; a kiszabott, s hosszú időn keresztül gyakorolt tanóra tökéletesen elégséges arra, hogy a növendék eleget tanulhasson, s a kitűzött tananyagot elvégezhesse. — Szerintem az állítás nem áll. Mert azt én előttem hiába bizonyítgattam akárki is, hogy naponként

4 óra alatt ugyanannyit el lehet végezni, mint 5, vagy 6 óra alatt. Ha a t. tanító urnak amaz állítását elfogadnám, akkor meg okolnom kellene t. tanító urat, hogy mért nem tanított tehát szorgalmasan? Mert, ha szorgalmasan tanított volna: akkor a növendékek is több eredményt mutattak volna föl. Hogy pedig csekély előhaladást tapasztaltunk, az tény.

Kérdem én: mi szükség van a csütörtöki egész napi szünetre? Mért ne tanulhatnának a mi növendékeink ép úgy, mint más hitfelekezetek növendékei is d. e. 8—11-ig, d. u. 2—4-ig vagy nyáron 5-ig? Korunk a haladás kora. Az ügy érdeméhez hiába szólunk akkor, ha az általános szokásra hivatkozunk, s érvelni ezzel akarunk. Hitközségünk igaz, hogy a most is uralgó rendszert gyakoroltatta ezeltől is; de azt teszi-e ez, hogy mereven ragaszkodjunk ahhoz; bizonyít-e ez azon állítás helyessége ellen, hogy mások a viszonyok, tehát okvetlen többet kell végeznünk, tanulnunk.

Egyesek, hitközségek, maga az állam határozatilag kimondják, hogy gyermekeinket taníttatnunk kell, s erre nézve minden lehető módot ki kell aknázni. Egyedül mi volnánk az a hitközség, mely a régi rendszer megpenészedett, s mai napság már neveléses formáihoz ragaszkodunk?

Szerintem meg kell változtatni e rendszert. Ki kell az egyháztanácsnak határozatilag mondani, hogy a naponta 4 óra helyett 5-öt, nyáron pedig 6-ot követel, a csütörtöki szünetet pedig megszünteti. Ki kell továbbá mondania azt, hogy a sok tekintetben hiányos tansanyag kijavításáról gondoskodni fog, hogy az is ép úgy az órák számának szaporításával bővíljön és helyesen osztassék be. — Sőt tovább megyek.

Ha mindaz itt érintett reformok keresztülvitelére az egyháztanács nem vállalkoznék; ha az általam fölhozott érvek süket fülekre találnának: akkor követelni fogom, — s azt hiszem, velem együtt minden józan gondolkodású szüle, — hogy a r. kath. hitfelekezeti iskola községi iskolává alakíttassék át, hogy így a fölügyeletet a közs. isk. iskolaszék gyakorolhassa.

Nekünk szülőknak, nemcsak isk. széki tagoknak, — tartozó kötelességünk, hogy gyermekeink jövőjéről gondoskodjunk, a kor kívánalmai szerint nevelvén őket.

És e tekintetben a t. szülők józan belátására számolok is, hogy az érintett reformokat keresztül vihessék.

Pásztor József, iskolaszéki tag.

Városi közgyűlés.

— 1876. dec. 11. —

Kr.-Nagy István polgármagy a f. évi 211. sz. közgyűlési végzés folytán az adóhátralékosok és az 1875 és 1876. évi adóbeizetési kimutatásokat beterjeszté.

Ezen kimutatásból világossan kitűnik, hogy az adóhátralékosok megintésére és megzálogolásra az eddig alkalmazott 3 adóvégrehajtó a legnagyobb szorgalom kifejtés mellett is elégtelen; ennél fogva felbatalmazatik a városi tanács, hogy egy havi időtartamra 2 végrehajtót 1 frt. napdíj és mindegyik mellé két-két becsüt 80 kr. napdíj mellett alkalmazzon. Együttal

felhívatik a tanács, hogy ezen most alkalmazott személyzetrel erőlesen hasson oda, hogy úgy a múlt évről hátralékban maradt, mint ez évi zálogolókat a kellő időben befejezvé, a kir. adófelügyelőség kívánalmának elégtéessék.

Az egészségügyi bizottság megalakulásáról szóló jelentését Kr.-Nagy István előterjeszté, azon megjegyzéssel, hogy Török János gyógyszerész a biz. tagságot nem fogadta el. — A közgyűlés biz. taggá egyhangulag Váradi Lajos gyógyszerészt választá meg.

Borbás Józsefnek a f. évi 1598. sz. illetőleg 213 számú közgyűlési végzés ellen beadott fellebbezése felolvasatván, felsőbb hatósági elbírálás végett tettes Csongrád megye köztörvényhatóságához felterjesztetni rendeltetik.

Hangverseny.

Jóó Károly ur, mint előre is jelezve volt, f. hó 9-én tartá meg hangversenyét. Fokozott kíváncsisággal léptünk a terembe, melyet már némileg benépesített a csekély ugyan, de igen válogatott közönség. A mi örömmünk nem egy azokéval, kik e díszes társaságot együtt látva, örömtelt arccal adták tudtára másoknak teljes megelégedésüket. Csizinte jóindulattal dícselkedünk ugyan mi is, hogy ennyire is együtt láthattuk városunk díszét, virágát. De másrészt elszomorít a tudat, hogy annyira meglazult társadalmi életünk még azon felül kasztoakat is hord kebelében. Határozott okot nem mondunk, mert hiszen a kellemetlen idő, a mostoha viszonyok mindig befolyással vannak az egyedek elhatározására. Annyit azonban egy bizonyos idő óta határozottan észrevehettünk, hogy bizonyos körök visszavonulnak, mert „úgy vették észre,“ hogy másoktól, az illető társadalmi állásánál fogva nem igen szívesen fogadtatnak. Bocssásanak meg azok az illetők, de tévednek, ha ilyen gondolatot hordanak agyukban, s nagyon rosszul teszik, ha ellenséges indulatot táplálnak keblükben. Jöttek volna ez esetre, előalakban állott volna előttük a való, mely hangosan mondja: ime csalódtatok. Nem volt ez estélyen kaszt; nem volt magasabb és alantasabb társadalmi állás; egyenlő volt mindenki; jól érezte magát mindenki, — aki természetesen maga is nem igyekezett azon, hogy másoktól minél távolabb lehessen. Az ilyen ember önnönmaga az oka, ha természetesen rosszul találja magát. Ha mi nem keressük meg a társaságot, a társaság nem fog minket megkeresni. Ha történetesen nem jól éreztük magunkat valamely társaságban, keressük az okot önmagunkban éppoly mint másokban.

Sok egyebet tapasztalva, lehetetlen volt elhallgatnunk ez elmékedést. Szükségét látjuk, másokat figyelmessé tenni, hogy föltevéstükben csalódnak, vadjukkal ok nélkül bántalmaznak. Az annyira meglazult társadalmi életünknek mért ássunk siralmasabb jövőt? mért magunkkal olyakat elhitetni, mely különben is hamis állítás.

* * *

Jelen, tulajdonképeni tárgyunkra, az előadott darabokra, az előzők ügyességére, virtuozitására áttérve, bátran elmondhatjuk, hogy mindentekintetben kielégítette várakozásunkat.

Legelőször is Jóó Károly ur, az első zenekar három szorgalmas, ügyes tagjával Mozart 27-ik számú vonósnégyesét játszotta el. A zenekedvelőknek elég élvezetet szereztek e négyessel. Sőt a nem zenekedvelők is bizonyosan jól érezték magukat, az összhangzat valódiságát tapasztalva.

ALAMONTADE.

— Zschokke Henrik-től. —

Fordítja:

LERNER VILMOS.

(5-ik folytatás)

Montpellier egyik leggazdagabb és legboldogabb polgára Bertollon ur házának hátsórészében, egy kis padlásszobában laktam. Az innen való korlátolt kilátás csak egynehány mohlepte háztetőre, megszürtült falakra, és az átellenes utca egyik házának két erkélyes ablakára szorított. Mindazonáltal boldog voltam. Könyveim körében, csak a tudományt éltem; Clementine koszorúja pedig iróasztalom fölött függött. E hervadt virágok varázserjeje elhomályosította a tavasznak tarkaszinben ragyogó virányát, és a királyok valamelyi csillogó gyémántjai sem értek fel e koszoru egy citromlevélkéjével.

Clementine volt az én szentem. Áhítattaljes tisztetel szerettem őt, mint mennybeli lényeket szokás szeretni. A kedves koszoru volt az erkélye, melyet az angyal az égből dobott le nekem. Az átszellemülés dícsényében vonult át ábrándjaimon. Az ő neve hangzott dalaimban. — Remegve és hű vágygyal ohajítottam a szünetre, hogy Antal bátyámat és Nismes városát, és talán valamely szentet, Clementinet, viszontláthassam.

Egy nap kocogtattak magányos szobácskám ajtaján, és egy fiatal, szép férfiú lépett be azon, hogy egyszerű hajlékomat szemügyre vegye. Házigazdám, Bertollon ur volt ez; az ablakhoz lépve, e szavakkal fordult hozzám: „Önnek itt nagyon rideg kilátása van. — No de amoda át legalább egy darabka látszik a de Sonnes-féle házból, mely a városban a legszebbek egyike,“ tévé hozzá mosolygva.

A de Sonnes név hallatára összerendeztem. — Bertollon ur az ablak mellett maradt gondolatokba mé-

lyedve, és úgy látszott, mintha elszomorkodnék. — Én kezdtem meg a társalgást. Házigazdám származásom és ismereteim után tudakozodott: „Hogyan, ön játszik a hárfán? Szőnvedélyes szeretettel viseltetik e zeneszer iránt, és nincsen hárfája?“

— Sokkal szegényebb vagyok, semhogy módomban állna egy hárfá megszerzése. Csekély pénzen alig elég a legszükségesebb könyvek megvásárlására.

— Nőmnek két hárfája van; az egyiket minden esetre nélkülözheti, mondá Bertollon ur és eltávozott.

Egy óra mulva szobámban volt a hárfá. — Mily boldog voltam! Clementinere gondoltam és pengtettem a hurokat. Az érzelmeknek nincsen nyelve; a gondolat számára teremteték a jelző szavakat; a szív érzelmeinek csak a zengzetes hangon felelnek meg.

Másnap reggel ismét meglátogatott a szeretetreméltó Bertollon. Meghatva köszöntem meg szívélyességét. Felkért, hogy hárfázzam. Engedtem felszólításának, miközben Clementinere gondoltam. Házigazdám homlokát az ablaküvegre nyomta és komoran nézett a szomszéd háztetőkre. Lelkem a dallamok harmonijába morilt el. Nem vettem észre, hogy vendégem az ablaktól elfordult és mellém állt.

— Ön kedves varázsló! kiáltott föl és hűvel ölelt magához — Barátokká kell lennünk!

Én már ennek előtte barátságot éreztem Bertollon ur iránt; néhány heti időközben még szorosabb lett köztünk a baráti viszony. — Ha szép volt az idő, el kellett őt kísérem minden kisebb kirándulásában. — Közbenjárása folytán számtalan ismeretséget kötöttem; és mindenki tisztelettel és kitüntetéssel volt irányomban. — Derék barátom egy nagy könyvtárnak és gazdag terménygyűjteménynek volt tulajdonosa; ezek kezelését reám bízta és az ezen hivatallal járó

csekély féradságért jelentékeny évfizetést rendelt számomra; úgy látszik, hogy ezt csak azon okból tette, hogy alkalma legyen engem szegénységemben segíteni, a nélkül hogy az engem sértene.

Bertollon, több tekintetben, kitértő férfiú volt. Mint tudományosan képzett, szellemes, gyönyörű beszédű ember, mindenkit elbűvölt kedvessége és méltósága által; bármely társaságban ő volt a kedélyességnek személyesítője; legfőbb célja az volt, hogy polgártársainak becsülését megnyerje. Már több reudbeli nyilvános hivatalt viszaütasított s ezt oly tapintatos szerénységgel, mely az általános bizalomra őt még inkább méltóvá tette. Duszgazdag ember és egy nagy kereskedőháznak volt társa; a közel fekvő Castelan nevű falu egyik magaslatán fölött szép birtoka volt; és férje volt Montpellier legszebb asszonyának. Neje rendesen említett falusbirtokon lakott; csak télen jött a városba lakni. Bertollon csak ritkán látogatta meg. Ugy látszott, hogy ezen házasság nem a szerelem szent frigyé, hanem illendőség és érdekek eredménye volt.

Leginkább pedig azért becsültem nagyra ezen embert, mert ment volt mindenféle előítélettől. — Istenedkedés és vallásos rajongás fogta el az egész várost; — csak Bertollon volt az egyedüli kivétel. Ennek dacára azonban ő ment el legszorgalmasabban a misékre; és tagja volt a „vezeklők-testvériségének.“ — Azt szokta mondani.

— Nincs könnyebb dolog, mint az embereket megnyerni. Hódoljunk előítéleteinknek, hogyha nem tudjuk azokat győzelmesen megtámadni, és valamennyi szíve a miénk lesz. A ki az előítélek ellen nyílt harcra kel, az ép oly rajongó, mint ki azokat minden telbető fegyverrel védi.

(Folyt. köv.)

A „Négyes kar“ magánhangokra, — miután a közreműködők egyike a rozsz ut miatt meg nem jelenhetett, — elmaradt. Jó ur énekelt elég csinosan egy részletet „Ilka“ operából.

Teljes meglepéssel hallgattuk, s zajos tapsunkkal fejeztük ki elismerésünket Szathmári Mariska k. a. és Jó ur zongora játéka felett. A k. a. először lépett a nagyközönség elé, s e legelső föllépte is teljes elismerést (és egy igen csinos virág csokrot) aratott számára. Reményünket fejeztük ki, hogy a k. ezután többször tisztelhetjük ama deszkát, mely talán a művészet deszkája is lehet.

Nyíri László ur az „Obsitos“-t szavalta Garaytól. Nyíri ur, látszik, hogy képes egy darabot átérzeni, a kellő hanglejtés is meg volt szavalatában; mindamellett kérjük, ha máskor szerencsések lehetünk hallani, sokkal rövidebb s egészen más természetű darabot szíveskedjék választani.

A magyar dalnak nincs mégis párja. Jó ur saját szerzeményű, gyönyörű népdalaival fényesen igazolta ez estve is. Másként pezseg a vér, föllángol a szív, egy ily szép magyar dal hallatára. A legvirharosabb tapsokban nyilvánította a közönség azt az érzelmét, mely keblét áthatotta. S Jó ur még szebb, még kedvesebb dallal lepett meg bennünket.

Végül Mozart 12. számú vonós négyesét hallottunk ugyancsak Jó urtól s az első zenekar 3 közre működőtől, azon külömbbséggel, hogy még nagyobb érzéssel, még nagyobb precizitással, mint az első.

A függöny legördült, — az az, hogy biz az nem gördült, hanem az előadásnak vége van.

Még egyet. Jövő alkalommal tegyék meg a nagy közönség kedvéért a szíves közreműködők, hogy hangszerüket ott lent hangolják föl, a hatást nem fogják csökkenteni a készülődéssel.

A társaság kört vagy köröket alakítva, a rózsás arcu, reménydus, lángoló szívű fiatalok táncra kerekedve, bizony meglehetősen éjjel utánig, élvezte az est örömeit.

Lehetetlen még meg nem emlékeznünk a mi igen derék vendéglősnőnkön a ki a mi kényelmünkért annyit fáradozott, fáradozott és fáradozni fog még tovább is; lehetetlen elismerésünket ki nem fejeznünk Rabinovszky ur kiszolgáltatásáért. Minden panaszt, minden kellemetlenséget megszüntetett; s az őszinte törekvéseért fogadjuk e helyen is köszönetünket.

Referens.

Világ folyása.

A konferencia összeült Konstantinápolyban; azon konferencia, mely hivatala van milliók sorsa felett, egyes személyek érdekében határozni. — Elhőké Ignatieff tábornok, titkárrá pedig Mony gróf, francia nagykövet választották.

A kétségtelen jövőt tekintve, egyesek úgy, mint az összes, a konferenciától várják, hogy meg fogják találni az aradnai vonalt, melynek segítségével biztos uton kiménekelhetünk az ó-ker dühölt állapotánál is iszonyúbb háború eszébe elől.

Békehiresség beszégetnek.

E békehiresség pedig onnan keletkezik, hogy Salisbury marquis közeli Oroszországhoz, vagy ami más szóval annyit tesz, hogy talán nem fogná akadályozni az okkupációt. Hosszasabb tárgyalás folyt Ignatieff közt és közt az orosz politika céljai fölött, s ezek következménye állítólag a két hatalmasság meglepő közlése egymáshoz. „Anglia megalkuszik Oroszországgal, — írják az oroszbarát körök; — de, ha ez igaz, akkor a megalkuvás csak abban állhat, hogy Anglia egyelőre nem avatkozik bele a háborúba; hanem, hogy Oroszország a háborútól, vagy orosz műnyelven az „okkupációtól“ el nem áll; azt mutatják óriás mérvű készülődésen.

A hivatalos sürgönyök, dacára e roppant készülődésnek, a konferenciáról „békéltető hangulatot,“ a tárgyalások jó fordulatát jelezték. — Hígye, aki akarja.

A tárgyalások „jó fordulata“ abban áll, hogy az első értekezleten Oroszországnak már helyben hangyták két kívánságát, t. i. az orrméltó montenegrói hősök fejedelmének török területből 12 kerületet kapjon; a csúfosan elpáholtt Szerbia pedig megkapja Kis-Zvornikot, sőt a török sereg már a végleges békekötés előtt ki is takarodjék a szerb földről. Hanem hiszen ebbe még a törökök is majd bele szólnak. — Nagyobb kérdés most még a föllázadt tartományok számára alkotandó új közigazgatás és ennek biztosítása, vagyis a fegyveres okkupáció, melyet a török kormány minden körülmények között hadüzenetnek fog venni. — A török nem fog belenyugodni az ily értelemben történő konferenciái megállapodásokba. S hihetőleg ez fog lenni a zátony, melyen a béke előreláthatólag hajótörést fog szenvedni.

A háború legközelebb várható kitorését megerősíti a következő galaci távirat is:

„A galaci angol ügynőkség meghagyta az angol kereskedelmi hajóknak, hogy a galaci vizet hagyják el, mert biztonságokról többé nem beszélnek. A hajók, némelyik félig rakodva, eltávoztak.“

Nagy jelentőségű esemény a Konstantinápolyi összeesküvés is. Midhat pasa reform-terveire fölzúdult a török fanatizmus. Az összeesküvés megakarták szöktetni Murad szultánt, bitórlónak nyilvánítani Abdul-Hamid szultánt, s egy manifestumban figyelmeztetni a hí mohamedánokat, hogy ne fogadják el a reformokat, s V. Muradot tekintsék a törvényes uralkodónak. Az összeesküvés egy újabb tanácskozásban a rendőrség nyakon csipte és elfogta.

Fölvívás.

Helybeli nőegyletünk, mint jótékony nőegylet alakult; vagyis önérejehez mérten tenni, segíteni akar ott, a hol éppen tennie, segítenie lehet.

Ha jótékonyt akarunk gyakorolni, minden egyes esetben előtérbe lép a pénz kérdése. A nőegylet természetesen, ily esetekben célja valósíthatására a pártoló közönséghez fordul. És ez nem is lehet másként. Maga a nőegylet igen kevés tagot számít kebelében; ugyanígy, hogy, ha a lelkes közönség támogatását megvonja: kénytelen lelépni arról a térről, melyen eddig oly szép sikerrel működött.

A nagy közönség, illetve városunk derék hölgyei pártolásához fordulunk most is. Segély alapunk gyarapítása szempontjából elhatároztuk a vigalmibizottság, hogy jövő év január 20-án tombolával egybekötött táncmulatságot rendez. Mint mult évből is emlékezik a t. közönség, a tombolához nyereségy tárgyak szükségességek. E nyereségy tárgyakat pedig lelkes nőinktől várjuk.

Tekintve a nemes célt; tekintve, hogy egyesektől mily csekély fáradságot, költséget igényelnek az egyes nyereségy tárgyak kiállítására: bizalommal fordul-

nak a pártolásnak több ízben oly fényes jelét adta hölgyeinkhez, járuljanak az ügyiránti szíves jóindulattól, buzgóságból, adományaikkal ügyünk támogatására. Adják meg ez által egyeseknek is a lehetőség, hogy az általuk sorsjegyre kiadott pénz ne csak a nőegylet vagyonát gyarapítsa, hanem saját maguk is értékes tárgyakat kapjanak cserébe.

Ügyünk iránti buzgóságot kérve lelkes hölgyeinktől, azon reményünknek adnak kifejezést, hogy mind többben sorakozni fognak a nemes célt tekintve.

A tárgyakat, épügy, mint mult évben, Cukor Adolfné urnó lesz szíves átvonni saját lakásán, melyeket legkésőbb jan 15-re kérünk beküldeni.

Szentesen 1876 Decembet 14.
Kovács Pál, Jurenák Edéné,
II. titkár, elnökné.

Helyi hírek.

— *Roncsolt toroklobos esetek* mind sűrűbben mutatkoznak. E hó 1-10-ig 14 gyermek betegült meg. 3 meggyógyult; 2 meghalt; gyógykezelés alatt maradt 9. Tanyak között meghalt 5 gyermek. (A lefolyt hétről még határozott statisztikai adataink nincsenek.)

— *A toroklobos betegeknek ajánlva.* Egy negyed-rész pohárvízbe 4 csepp erős kén-savanyú öntendő; gyermeknekél gyöngébb adag is elegendő. Ez oldattal kell kimosni a betegek torkát. Mint az „Eltérképek“ írja, a gyógyhatást már pár perc múlva mutatkozik.

— *Húsvásárláson.* miután Pokomádi István volt polgármagyot a mindszentapátfalvi Tiszaszab. társulat igazgatójának megválasztta, a megüresült polgármagy állomásra Abrai Károly megyei főjegyző, a Vásárhelyi Közönség szerkesztője választott meg f. hó 12-én.

— *A török sorsjegyek számára gyűjtéseket eszközöl* a helybeli 48-as népkör is. Szívesen hozzuk tudomására olvasóközönségünknek ez öröndetes jelenséget; s egyúttal tudatjuk, hogy úgy pénzbeli segílyt mit tépéseket is elfogad a nevezett kör, mit hírlapilag nyugtáznai is fog.

— *A f. H-én tartott.* városi közgyűlés határozata folytán egy esetleg 2 óra 2 adóvégrehajtói, s 4 becsüsi állomásra pályázatot hirdet a tanács. Azon megjegyzéssel közöljük ezt az illető pályázni kívánókkal, hogy a végrehajtók 1 f. a becsüsiök 80 kr. napidíjban részesülnek; s hogy kérvényüket f. hó 18 dik 12 óráig a polgármesteri hivatalhoz adják.

— *Csaknem minden családnál* tépések készítésével foglalkoznak. Biztos jele, hogy szerencsétlen faj-rokonaink siralmas állapotát föl tudjuk fogni, s egy szerszám, hogy állapotukon javítani igyekeznünk is. — Minden helyen a török rokonszenv nyilvánulása tünik elő. — A muszkát a legnagyobb bosszúsággal említi minden egyes ajk. — Hanem a tépésekre vonatkozólag szíveskedjék a t. közönség tudomásul venni, hogy legalább is 8-10-12 centiméternyi hosszúságu tépéseket készítsen s azt gondosan egy külön csomagokban juttassa illető helyéren.

— *A mi alföldi sarunk* igen nagy hajlandósággal bír arra, hogy eszünkre rápadjon, annyival inkább a női becses labacsakát védő cipellőket elborítsa. Tapasztalva a kellemetlenségeket, halva a több ízben nem épen jogtalan kifakadásokat, melyekkel egyesek a háztulajdonosokat nem épen a legkedvesebb modorban megtisztelték: kérjük a háztulajdonosokat, vegyenek maguknak anyai fáradságot, — nem letisztítani a kövezetet, — hanem, hogy cselédjeiket serkentsék a korábbi fölkelésre, mely korábbi fölkelést arra használnak föl, hogy a kövezetet szépen lesöpörjék. Egy időben kértük már e kellemetlenség elhárítását; s most ujjal fölívjuk a háztulajdonosok figyelmét, — s ha még ez sem lesz elég, akkor . . . akkor harmadszor is írni fogunk, s vagy a közönség unja meg, vagy mi. — Más városokban a tanács intézkedik, hogy ilyféle panaszok elő ne fordulhassanak. Ne engedjük mi odáig vinni a dolgot, tisztítsuk le a kövezetet.

— *Az illetők szíves figyelmébe.* Rendesen úgy szokott történi, hogy panaszainkat akkor állunk elő, midőn legközvetlenebből érint a méltánytalanság vagy midőn érezzük a kellemetlenséget. — Dicséret, dicsőség, tisztelet és hála azoknak, kik rajta voltak, hogy városunk minél nagyobb terjedelemben kereszttul-kasul hálóztassék kövezetel. Hanem a legnagyobb gondosság mellett is maradt el pár hely mely a járók-kelők sokaságát tekintve, okvetlen kövezésre vár. Ilyen első sorban a Cukor Adám és Molec Márton-féle házak közötti, a kath. iskolának vezető utca. A piaci közlekedést ne is tekintjük, hanem vegyük figyelembe, hogy ott van a m. kir. posta- és adóhivatal; ott van a kath. templom és iskola. Elég ok az arra nézve, hogy a kellő intézkedések megtéessenek; méginkább kérhetjük pedig a várost akkor, midőn a háztulajdonosok maguk ohajtják a kikövezetést. — Másod sorban figyelmet érdemel, hogy temetőink, hol pedig minden nap fordulnak meg járók-kelők, — még mindig egy feneketlen sártenger kereszttul gázolása után érhetők el, ha ugyan vissza nem riadunk e sártengertől. Mulhatlan intézkedésre vár ez is. Az egyházak bizonyos öszszeggekkel járulhatnak a járda vonal kiépítéséhez mint járult volna már eddig Zs. F. ur, ki 6000 téglat díjmentesen fölajánlott, a városnak. — Sürgetjük pedig ezeket télen, mert nyáron nem érezzük az e fajta kellemetlenséget, s könnyebben megfoledekezünk a kérés jogosultságáról is.

— *Itt a muszka vagy legalább* is a szerb ellenség közöttünk. — A lefolyt héten egy rác társaság időzött városunkban, mely éktelen hangu pikulájával, még csapnyább nemzeti táncával mulattatta a lakosságot. Egyik barátunk meglátva a táncoló csoportot, szörnyű képpel intett az okavodásra bennünket, s hitt föl, hogy rögtön tegyünk jelentést a kapitányi hivatalnál ez áltáncosokról. „Hát aztán honnan tudod ezt?“ kérdünk tőle. „Onnan felelé, — mert 866 ban is fényképészek

alakjában járták be az ország egy részét porozó kitudóségek; mért ne lehetne most, hogy táncosok alakjában szerb tisztek járják be s kémleljék ki az országot.“ — Mégis csak tévedett a mi barátunk.

— *A tiszta szokatlan gyorsasággal* áradt meg a lefolyt hét elején. E hó 11-én 24 hüvelyt dagadt víz; másnap hasonlóképen igen sokat áradt. A vízparton kirakott ölfákban igen sok kárt tett e hirteleni áradás, valamint a vízben álló lápok nagyobb részét is levitte egész az ugynevezett kis Tiszáig. — Mint halljuk, már a nagy gátnál a víz. A Körös hasonlóképen erősen árad. Nagy-Váradot erősen fenyegeti a víz.

— *Figyelmeztetjük a dohánytermelőket,* hogy a kincstár részére termelt dohányt jövő évi 4., 5., 8., 9. és 10. napjain a esongrádi m. kir. dohányt beaváló raktárba beavítás végett átszállítsák. Ha netalán valamely ok gátolná az illető termelőt, tartozik a kitűzött határnap előtt 3 nappal előbb jelentkezni, hogy más határidőt nyerhessenek.

— *(Beküldetett.)* Rendszeres szokásban volt eddig, hogy a segélyegylet részvényes tagjainak névsora kellő időben kinyomatott, s a részvényesek között kiosztott. E szokást a szükség alkotta meg, amennyiben tudhatta mindenki, hogy kik azok a részvényesek között, kiket a választmányi tagságra vagy épen tisztviselői állásra bizalmával megisztelhet. Több részvényes.

— *(Beküldetett.)* Emlékszik reá Csongrádmegye közönsége, miy roppant kár érte a tavaszi árvíz kiöntése által Csongrád város közönségét; de különösen annak birtokos osztályát. Külső telket legtöbbször víz borította és a városban levő menhelyet romba döntötte, védgátjainkat mindenütt végenyesszettel fenyegette a magas állásban levő Tisza vize, mindez hét hónap előtt történt, mely csekély idő alatt hangya szorgalmat fejtett ki a roppant nagy kárt szenvedett Csongrád város közönsége, mert vízborított földjei most már nagyobb részt megműveltetett, az összedült külső tanyai épületek egymásután állítottak vissza, a városban romba dől 600 ház és épületek közül fele részben föl lett építve és a még fennmaradtak 1/3 ad részben lakható állapotba lettek hozva, 6000 öl hosszú védgátjából három hónap alatt a bökényi 2600 öl, a kilete si 2000 öl és szt. János alatt egészen újonnan készült 320 öl hosszú és végre a serház alatti 300 öl hosszú, összesen 5220 öl hosszú gátok 14 nap múlva 27 láb magassággal, tökéletesen elkészültek, és ezen gátmunkálatok mind birtok után eső adóforintok lettek kiosztva, mely munkálatot úgy a belsőt mint külsőt kitűnő képzettségű és ügyességű városi mérnökönk Ludrovai Tóth István ur készítette egyedül egymaga: Mely munkálatból kitűnik, hogy ez ideig többeket közöttük engem is, néhány szájhős és érdemet el nem ismerő egyének félrevezetésre következtében az árvíz alkalmazást kárhoztattak nevezett mérnök urat, de miután most mindenki az ellenkezőről győződött meg, mert volt erő mivel rendelkezhetett, úgy szintén magam is örömmel ismerem el hibámat, és kalapot emelek a városi mérnök ur előtt és azt hiszem az egész közönség nevében nyilatkozom, midőn azt kívánom, hogy őt ezen kitartó szorgalmáért és a munka ügyes és becsületes vezetéséért a magyarok istene városunk előmenetelére sokáig tartsa meg. (—y.—)

— *Értesítések.* Berényi Gergely részére Vajda János-tól lefoglalt ház és három rendbeli alsórúti nádas, f. évi 30-án de. d. e. 9 órakor a kir. járásbírósg helyiségében becsáron alul is elfog adatni. — Lövy József részre Nyerges Sándortól lefoglalt lovak, kocsi és gazdasági eszközök f. évi dec. 27-én d. e. 9 órakor a jár. bírósg helyiségben szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. — Özv. Szabó Jánosné I. t. 184. számú háza kedvező feltételek mellett eladó. — Dunás Varga Ferencnek tulajkurai 10 részlet, és pönköchái 8 részlet földje eladó. — Öz. Öröm Józsefnek II. t. 410. számú háza eladó. — Dekány Ferencnek I. t. 48. számú. kedvező feltételek mellett eladó. — Öz. Acsi Kovács István I. t. 492 számú tanyai lakosnak, vekerparti 5 hold földje kapás vetemény alá pénzért kiadó. — Gránc János örökösieik III. t. 444 számú házuk eladó. — Nagy Mihálynak IV. t. 190 számú háza eladó. — Kása Sándor örökösieinek II. t. 464 számú háza eladó. — Csendes Juliannának IV. t. 14 számú háza eladó. — Gránic Józsefnek alsórúti egy részlet földje eladó. — Mácsai István derekegyházi 2 fertály földje eladó. — Gránic Józsefnek alsó réti egy részlet földje eladó. — Beccák Péternek alsórúti egy részlet földje eladó vagy haszonbérbe kiadó. — Vass Mihályrak I. t. házával gyümölcs tűzifája eladó. — Néhai Aradi Lajos örökösieit tudatják a t. közönséggel, miképp Dudás Mihály szappanosit atyjok által bérbe vett III. t. ház albérletbe kiadandó. — Váci Bálint II. t. 247. számú háza szabadkézből eladó. — Nánásy Nagy Lajosnál I. t. 212. számú házával egy kup kukoricaszár van eladó. — Tordai Józsefnek felsórúti tanyáján két boglya hereszénája és kukoricaszárja van jutányos áron eladó. — Szentes város javadalmához tartozó tiszai rakpart és cölöppénzszedési jogok 1877 év január 1-től azon év december végeig, 1 évi időtartamra f. évi december 18-án d. u. 2 órakor fog nyilvános árverésen a város-ház tanácsstermében nyilvános árverésen haszonbérbe adatni. — Ifj. Nyíri József sz Lászlón levő első osztályu földje szabad kézből eladó vagy haszonbérbe kiadó. — Lapistón és az alsórúti tanyáján kukorica szár, haj és szalma van eladó, ugyancsak az alsórúten 15 hold földje apróvetemény alá kiadó. — A földhitelintézet részére Paksi István és neje, Soós János és neje ellen bírósággal lefoglalt szőlő és tanya föld f. évi dec. hó 28-án, esetleg 1877. január 29-én d. e. 9 órakor a járásbírósg udvarán árverésen el fog adatni.

Főmunkatárs: Kovács Pál. Felelős szerkesztő: Sima Ferenc.

Árverési hirdetmény.
 A szentesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnak 1876. évi szeptember hó 25-ik napján 4159. szám a. kelt végzés folytán közhírré tétetik, miszerint D. Vass József és neje szentesi lakos hagyatékához tartozó, a szentesi 285. számú telekkönyvben becsült 350. fr. szám alatti bevezetett és tartozékaival 500. fr. becsült háznak elárvereltetése elrendeltetvén, ennek foganatosítására első határnapul 1876. évi december hó 30-ik napjának, szükség esetében második határnapul pedig 1877-ik évi január hó 29-ik napjának délelőtti 9 órája oly feltételek mellett tüzetik ki, hogy:
 1-ször. Kikiáltási ár a becsár.
 2-ször. Venni szándékozók tartoznak a becsár 10%-től jobbat bánatpénzzel a végrehajtó kezébe előre letenni.
 3-ször. Tartozik vevő a vételár 1/4 részét — a bánatpénz beszámításával azonnal, 1/4 részét 30 nap alatt, 1/4 részét 30 nap alatt, az utolsó 1/4 részt 1877. ápril 24-én, mindég az árverés napjától számítva, jaro 6%-től kamataival együtt befizetni.
 4-ször az árverésen vett birtok utáni százalékos vevő viselendő, az árverési költségekkel együtt.
 5-ször. A megvett ingatlan rész verőnek 1877. ápril 24-én birtokába bocsátatik, a telekkönyvi átíratás azonban csak az egész vételár lefizetése után igazolásával fog megengedtetni.
 6-ször a fizetési határidők meg nem tartása esetében vevő kárára új árverés fog kintetni.
 7-ször hogy az első árverésnek netán eredmény nélküli elmulasztásával a fentebb körülírt ingatlan a második árverésen becsár alul is eladhatni fog.
 8-ször. Az állami, közleési és más adókövetések vevőt csak 1877. ápril 24-ike után fogják terhelni.
 9-ször. Vevő a házat az árverés napjától kezdve tűzkár ellen biztosítani köteles.
 A becsaró és árverési feltételek az árverés alkalmával felolvastatni fognak.
 Azon jelzőkös bítelezők, kik nem ezer telekkönyvi hatóság székhelyén, vagy ennek közelében laknak, felhívattak, hogy a vételárfelelősség alkalmávali képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljek, s annak nevét és lakását az eladásig jelezzék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.
 Végre mindazok, kik a fent körülírt ingatlan iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, ezennel felhívattak, hogy igénykereseteiket e hirdetmény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, a telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, igénylők egyedül a vételár felelősségére fognak utasítottani.
 Kelt Szentesen, 1876. évi december hó 1-én.
 3-3 Onody Károly, bír. végrehajtó.

Az „Unió-Bank” nyilvános engedélyezett tárháza.

„Unió-bank” állomás, bécsi összeköttetési vasút, áru-raktárak, borszesz-tartók, olaj- és boros-pincék, cs. k. fővámbivatali Livittel, átviteli oldalszobák, nyilvános mész- és mértékivatal, stb.
Különlegességi díjszabvány berakodásért.
 100 kiló után hetenkint:
 Pamut — — — — 2 1/2 kr.
 Pamut-kelme — — — — 3 1/2 kr.
 Pléhék — — — — 2 — kr.
 Gyapot- és fűszerárak — — — — 3 — kr.
 Kávó — — — — 3 — kr.
 Vas nyersen s rudakban 1 1/4 kr.
 Szőrök és bőrrök — — — — 3 1/2 kr.
 Len és kender — — — — 3 — kr.
 Gabna, liszt és hüvelyes termények, repec — — — — 1 — kr.
 Bőr — — — — 3 1/2 kr.
 Csontok és vallonea — — — — 2 — kr.
 Gépek, nemzetgazdasági 3 1/2 kr.
 Kézműárak — — — — 6 — kr.
 Szabadban elhelyezett árukért 100 kiló után hetenkint 1/2 kr.
 A jóságok be- és elszállítására a hely bármely irányában a legolcsóbban eszközöltetik.
Kiszámlázási díjak:
 Ki- és berakodásért és mázslásért begyűjtött áruknál
 100 kiló után 8 kr.
 Gyűjtöletlen áruknál 100 kiló után 12 kr.
 Gabonánál zsákokban 6 kr.
 Gabonánál fölöttre 7 kr.
 Megvámoltatásért gyapotáraknál 1—100 kilóg 25 kr.
 100—600 kilóg 45 kr.
 600-tól fölfele 100 kilonk. 6 kr.
 Kézműáraknál 50 kr.
 Biztosítási díj 100 frt biztosított érték után havonként 4 1/2 kr.
 „ általában legalább 3 hóra 4%
 Olajok és zsiradékok, bor és borszesz kívánatra az állampályán levő tárházunkba hasonló feltételek mellett beraknak.
 Nagymennyiségű berakodásoknál megfelelő engedmény adatik.
 Az „Unió-Bank” a neki átadott áruknak bizománybani elárverését elvállalja és azokra előleg ad.
Unió-Bank Bécsben.

Hirdetmény.
 Szentes város tulajdonához tartozó vásárszéli birkalegelőnek a f. évi 1557. számú tanácsi végzésel — az 1877. évi január 1-től 1879. évi december hó végéig — 3 évi időtartamra haszonbérbe adása elrendeltetvén: mire nézve árverési határidőül ugyanez évi december hó 19-ik napjának délutáni 3 órája a helyszínen kintetetik.
 Hova is az árverezni kívánók 10 frt bánatpénzzel ellátva, meghívattak. — A feltételek addig is alulírott tanácsnoknál megtekinthetők.
 Kelt Szentesen, 1876. évi december 5.
Györi József, tanácsnok.

Meghívás.
 Az újonnan alakult „Segély-egylet” f. évi december hó 24-én, délelőtti 9 órakor, a város-háza tanácstermében
KÖZGYÜLEST TART,
 melyre a részvényes tagok tisztelettel meghívattak.
Tárgyai lesznek:
 a) az alapszabályoknak a kereskedelmi törvény értelmébeni módosítása;
 b) igazgató, aligazgató, tükár, igazgató-tanács és felügyelő-bizottság választása.
 1-2 **Kiss Zsigmond, id. elnök.**

Hirdetmény.
 A legtöbb adót fizetők (virilisek) névsora összeállítattván, azzal tétetik ki f. hó 21-én d. u. 5 óráig Onodi Lajos v. jegyző hivatalos helyiségében közszémlére, hogy netalán jogosultak kihagyatván, okmányokkal felszerelt irások észrevételeiket a mondott határidőig nevezett jegyzőnél adják be.
 Szentes, 1876. dec. hó 14-én.
 A küldöttség nevében:
Kiss Zsigmond, elnök.

Hirdetmény.
 Szentes város tanácsának a f. évi 1560. számú tanácsi határozatával, a város javadalmához tartozó tiszai rakpartnak és cölöppénzszedési jogoknak az 1877. évi január 1-től ugyanazon év december végéig, azaz egy évi időtartamra nyilvános árverés útjáni bérbeadása elrendeltetvén, melyre nézve árverési határidőül f. évi december hó 18 napjának délutáni 2 órája a tanács-teremben kintetetik.
 A vállalkozni kívánók a mondott időre 12 forint bánatpénzzel ellátva, meghívattak.
 Az árverési feltételek addig is alulírott tanácsnoknál megtekinthetők.
 Kelt Szentesen, 1876. évi december 5-én.
Györi József, tanácsnok.

Hirdetmény.
 Szentes város tulajdonát képező Szénáskerti csöszház és az ott levő 1489 nsz. öl földnek az 1573. sz. tanácsi végzés folytán, a kiadás idejétől számítva, az 1879. év szeptember végéig nyilvános árverés útjáni haszonbérbeadása elrendeltetvén: mire nézve árverési határidőül ugyanez évi december hó 19-ik napjának délutáni 2 órája a helyszínen kintetetik.
 Hova is a jelzett időben az árverezni kívánók 6 frt bánatpénzzel ellátva, meghívattak.
 A feltételek addig is alulírott tanácsnoknál bár- mikor megtekinthetők.
 Kelt Szentesen, 1876. december 5-én.
Györi József, tanácsnok.

Van szerencsém Szentes város és környéke nagyérdemű közönségével tudatni, hogy lakásomon is — az újonnan épülő gyógyszerár átellenében, Füchsl József ur házában (I. tized) **naponként délután 1—3 óráig** rendelék.
Szegényeknek ingyen.
 A t. közönség pártfogását kérve, vagyok tisztelettel
Dr. Czukermann Soma,
 orvos-sebészudor, szülész.

Pályázat tanítói állomásra.
 Csongrád megyében kebelezett *Fábián-Sebestyén* pusztai községben, halálozás következtében üresedésbe jött **községi elemi iskolai tanító állomás** betöltésére pályázat nyitattván, a tanító évi fizetése 300 frt. o. é.-ben, tisztességes lakás, 3/4 hold föld.
 A pályázni kívánók kérvényeiket, tanítói képeségi oklevéllel és bizonyítványaikkal felszerelve, az 1877. évi január hó 5-ik napjáig, Szentes városában létező *Fábián-Sebestyén* község hivatalos helyiségéhez, Bartha János iskolaszéki elnökhöz, bérmentve beküldeni sziveskedjenek.
 Kelt Szentesen, 1876. december hó 4-én.
Bartha János, isk. elnök.

Hirdetmény.
 Szentes város tanácsának a f. évi 1572. számú tanácsi végzésével a város javadalmához tartozó alsó, felső tehát esordjárású legelő földeken a vadászati jognak gyakorolhatása hatósági jóváhagyás idejétől számítva az 1878. év február 15-ik napjáig bezárólag nyilvános árverés útjáni haszonbérbeadás elrendeltetvén; — melyre nézve árverezési határidőül ugyan ez évi december hó 19-ik napjának délelőtti 9-órája a tanács-teremben kintetetik. — Addig is a feltételek alulírott tanácsnoknál megtekinthetők.
 Kelt Szentesen, 1876. év december 5-én.
Györi József, tanácsnok.

Kiadó egy bolti helyiség
 özv. Hadzsy Györgyné házában, — jelenleg Seres Lajos által használt, — az 1877. évi április hó 24-től kezdve. — Bővebb értesítést ad **Ziguri László.**
Hirdetmény.
 Szentes város javadalmához tartozó beti- és országos vásárok helypénzszedési jogoknak a f. évi 1558. számú tanácsi határozattal az 1877. évi január 1-től az 1879. évi december végéig — 3 évre terjedőleg nyilvános árverés útjáni haszonbérbeadása elrendeltetvén, melyre nézve árverési határidőül f. évi december 18-ik napjának délelőtti 9 órája a tanács-terembe kintetetik.
 A fentjelzett időben és helyre a vállalkozni kívánók 100 frt bánatpénzzel ellátva, meghívattak.
 A feltételek addig is alulírott tanácsnoknál bár- mikor megtekinthetők.
 Kelt Szentesen, 1876. december 5-én.
Györi József, tanácsnok.

Üzletmegnyitás!
 Alulírott tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy számos évig szülőim kereskedésében mint üzlet-vezető működtem, és most magam ége alatt, a volt **Sajtós-féle házban**, egy jól berendezett **norinbergi, diszmű és fűszer- K E R E S K E D É S T** nyitottam. Kapható nálam mindenkor a legfinomabb cukor, kávé és mindenféle fűszerek, — téli és nyári keztük, harisnyák, férfi és női garnitúrák nagyválasztékban, — sionok, copfok és Einlag, — kötő-pamut, fehér és vörös szövő-pamut. — Végre **karácsoni ajándékok** a legjutányosabb áron bevásárolhatók. — Midőn a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérem, igyekezni fogok a legolcsóbb árak és pontos kiszolgáltatás által bizalmukat kiérdemelni.
 Szentes, 1876. december hó 12-én.
 Maradok tisztelettel:
Boskovitz Mihály.

Verseci jó bor
 akója 9 frt., fél akó 4 frt 50 kr., fertály akó 2 frt 25 kr. — adómentesen kapható a **kucori csárdánál.**

Legolcsóbb cipőárak!
Temesvári Mór
 cipőgyára,
 Budapest, kerepesi ut 14. sz. ajánlja

Nőknek:
 Fűzős topánok Brünneiből, fénymázos hegygyel, szép tűzéssel 2 frt 40 kr.
 Fűzős topánok erős bőrből, fénymázos hegygyel, szegezve és csavarral ellátva, kettős talppal, gyakori használatra és esős időre 3 frt 40 kr.
 Topánok mézga betéttel, erős chagrain vagy borjubőrből, szegezve és csavarral ellátott kettős talppal, igen tartós és meleg 3 frt 60 kr.
 Topánok leányoknak bőrből, erős talppal 1 frt 80 kr.
Uraknak:
 Topánok finom chagrain kettős bőrből 3 frt 60 kr.
 Topánok fénymázos vagy bagariabőrből, szegezett és csavarral ellátott kettős talppal 4 frt 20 kr.
 Topánok finom bőrből és diszes fénymázos hegygyel, termek és bálókra 4 frt 20 kr.
 Topánok orosz fénymázos bőrből, szegezett kettős talppal, csavarral, a legjobb lábbel a nedves időben, igen tartós és meleg 5 frt 50 kr.
 Vadász csizmák vízhatlan kettős bagaria vagy fénymázos bőrből, háromszoros csavarral ellátott kettős talppal 10 frt 50 kr.
 Ugyanaz orosz fénymázos bőrből 13 frt — kr.
 Topánok fiúknak fénymázos vagy bagaria bőrből, csavarral ellátva és kettős talppal 4 frt 20 kr.
 Gyermekcipők Brünneiből vagy bőrből, félcipő 45 kr. szegezett talppal igen tartós 1 frt 20 kr.
 Brünneiből-topánok fénymázos hegygyel 1 frt 20 kr.
 Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.
 Vidéki megrendelések „posta-utánvétel” mellett pontososan és lelkiismeretesen teljesítetnek.

Butor-raktár áthelyezés!
 A szentesi „asztalos-butor társulat” raktárhelyiségét özv. Izsó Józsefné asszony házából
 aszt. **Balogh Mihály uri-utcai házában** levő sarok-bolt helyiségébe tette át, hol is a nagyközönség igényeinek minden tekintetben megfelelő
BUTOR KÉSZLETEIT
 bátran meri ajánlani. Szóval az asztalos szakmába vágó mindenemű butor tárgyak nagyválasztékban kaphatók.
 Kulcsin, szilárdaság s a legolcsóbbra szállított árak a vevők igényeit teljes mértékben ki fogják elégíteni.
 Becses pártfogásába magát ajánlva, maradt Szentesen, 1876. december havában,
 tisztelettel:
a szentesi asztalos butor-társulat.

INGYEN,
 sőt levélbeli kívánatra még bérmentve is! készséggel szolgáltatik mindenkinek **leggyönyörűbb női ruhakelmék** nagyválasztékú mintagyűjteményre **HAMBURGER ADOLF** divatárkereskedésében **IV., koronaherczeg-(ür)ntca 8. sz. BUDAPESTEN.**
 Hamburger Adolf Budapest.
 Leggyönyörűbb ruhakelmék!